

er i dialog med mennesker fra både Asien og Afrika. Jeg forstår, at fru Tina Petersen synes, de ikke når os til sokkeholderne, men jeg vil gerne spørge helt konkret: Hvorfor synes fru Tina Petersen, at handicappede ikke skal have de samme muligheder for at klage over en FN-konvention som andre borgergrupper, der er omfattet af FN-konventionerne?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:22

Tina Petersen (DF):

Som ordfører bliver jeg først simpelt hen nødt til at sige, at man er nødt til at høre efter, hvad jeg siger heroppefra. Jeg har ikke kritiseret handicappolitikken som sådan. Jeg sagde, at der ikke har været kritik fra de politiske partier af det, vi vil. Vi er alle sammen positivt indstillet, så jeg synes, den socialdemokratiske ordfører bør høre lidt efter, hvad der bliver sagt heroppe fra talerstolen.

En anden ting er, at vi stadig har en frygt for, at den lille kommer i klemme. Vi er angst for, hvad der kan ske, hvis en mentalt eller fysisk handicappet ikke formår at magte den opgave, det er at klage. Det kan være en hård opgave at klage, det kan tage årtier, vil jeg næsten sige, og skal jeg så være skyld i, at det kan komme til at tage 5-10 år længere? Nej, hvis jeg kan korte det ned til 2 år, ville det være fint.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative, fru Vivi Kier.

Kl. 19:23

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

I Danmark har vi en lang tradition for at ratificere internationale konventioner. Det betyder, at vi lover, at den danske lovgivning skal leve op til principperne i de internationale konventioner. Vi har derimod ingen tradition, dog med undtagelser, for at inkorporere internationale konventioner i dansk lov med deraf tilhørende monitoreringsorganer, dvs. klageinstanser og domstole.

Vi mener ikke fra konservativ side, at internationale organer skal bestemme, hvordan vi tilrettelægger vores ting i Danmark, når vi nu rent faktisk har lovet at leve op til principperne i konventionen. Når der ikke er nogen fortolkningspraksis med hensyn til omfanget af forpligtelserne i relation til kulturelle, sociale og økonomiske rettigheder, så mener vi, at det er

bedst, at danske politikere former handicappolitikken og ikke jurister og dommere fra andre lande.

Vi har et ganske godt klagesystem i Danmark for handicappede. Det kan altid blive bedre, og det er vi altid villige til at arbejde for, men jeg synes også, det er vigtigt her at slå fast, at der ikke skal herske tvivl om, at vi som folkevalgte politikere skal arbejde videre med den danske handicappolitik. Vi har et ansvar for, at flere handicappede har adgang til arbejdsmarkedet, at flere handicappede får den uddannelse, de ønsker sig, at tilgængeligheden bliver bedre, og at omsorg og pleje altid er i orden. Det skal vi fortsat arbejde på, og det har vi et ansvar for, et ansvar, vi som konservative vedkender os. Men tillægsprotokollen og det forslag, der ligger med B 97, kan vi ikke tilslutte os.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 19:25

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre står selvfølgelig bag beslutningsforslaget, eftersom vi er med til at fremsætte det; derfor siger jeg jo også ja til det her.

Det, som jeg kunne forestille mig, er, at vi allerede nu prøver at diskutere, hvad vi så gør. For det er jo klart nok, at der ikke er et flertal for en tillægsprotokol her i Folketinget. Det var der noget, der tydede på at der var på et tidspunkt, men det er der åbenbart ikke.

Men så synes jeg måske, at vi kan skære debatten til, sådan at man blander alt muligt andet ind i den. Og jeg kan med min bedste – bedste – overbevisning ikke se, hvad det har med Durban II at gøre, vil jeg sige til ministeren. Altså, det er ligesom en anden problemstilling. Og jeg synes ikke, at vi har nogen glæde af at blande Durban II ind i det her.

Jeg synes, at det, som er ærgerligt ved, at vi ikke er med i tillægsprotokollen, er, som jeg også sagde under et af spørgsmålene, at vi heller ikke er med til at præge udviklingen. Jeg synes, det er der, vi lider tabet. Og det er der så ikke noget at gøre ved; der er ikke flertal for det, og så må vi så lide det tab. Og jeg synes, at det surt.

Men det, jeg så godt kunne tænke mig at få oplyst under udvalgsarbejdet – det er mere for at foruddiskontere det – er, at med de konventioner, der er, hvor er der så tillægsprotokoller,